

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 431

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 21 iunie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 385 din 24 martie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a ordonanței de urgență în ansamblul său	2-4		
Decizia nr. 457 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	4-6		
Decizia nr. 458 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 și 3, art. 264 alin. 3 și 4 și art. 414 ⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală	6-8		
Decizia nr. 459 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 1 din Codul penal și art. 262 pct. 1 lit. a), art. 322 și art. 323 din Codul de procedură penală	8-9		
Decizia nr. 462 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și			
		funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare	10-11
		Decizia nr. 463 din 12 aprilie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. 2 și art. 321 din Codul penal	11-13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
		597. — Hotărâre privind darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puica Nicolae” al Județului Argeș a unui imobil trecut în domeniul public al statului	13-14
ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII			
		381. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Regulamentului privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006 și a Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, precum și procedura de numire în funcțiile de judecător și procuror, fără concurs, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 152/2006	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 385**

din 24 martie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a ordonanței de urgență în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nicolae Toteanu în Dosarul nr. 343/216/2010 al Judecătorei Curtea de Argeș, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.518 D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent învederează completului de judecată că la dosar autorul excepției a depus o cerere de amânare, solicitând un nou termen de judecată în vederea angajării unui apărător.

Reprezentantul Ministerului Public, având cuvântul pe cererea de amânare, solicită respingerea acesteia.

Curtea respinge cererea de amânare, în temeiul art. 156 alin. 1 din Codul de procedură civilă, apreciind că aceasta este neîntemeiată.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.676 D/2010 și nr. 3.628 D/2010 având ca obiect o excepție de neconstituționalitate cu obiect similar, ridicată de același autor în Dosarul nr. 410/216/2010 al Judecătorei Curtea de Argeș și de Anica Nistor, prin mandatar cu procură Marin Frunză, în Dosarul nr. 1.447/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.676 D/2010 și nr. 3.628 D/2010 la Dosarul nr. 1.518 D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarelor nr. 1.676 D/2010 și nr. 3.628 D/2010 la Dosarul nr. 1.518 D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate și păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 martie 2010, pronunțate în dosarele nr. 343/216/2010 și nr. 410/216/2010, **Judecătoria Curtea de Argeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă**, iar prin Încheierea din 17 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.447/121/2010, **Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, în integralitatea sa**. Excepția a fost ridicată în cauze în care s-a solicitat acordarea de ajutor public judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul Nicolae Toteanu susține, în esență, că prevederile legale criticate generează discriminări pe criterii de avere între cetățenii români și cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene. Susține, de asemenea, că legiuitorul român a transpus în legislația internă Directiva Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE privind îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, ce nu are legătură cu acordarea ajutorului public judiciar în materie civilă.

Pe de altă parte, autorul Anica Nistor, prin mandatar Marin Frunză, arată că actul normativ criticat este neconstituțional în ansamblul său, deoarece prin prevederile acestuia „se impun condiții, criterii exagerate, multe dar și limitative, arbitrare și sofisticate care necesită foarte mult timp” pentru îndeplinire. În acest sens, limitarea cuantumului sumei acordate ca ajutor public judiciar, judecarea cererii de acordare a acestuia în camera de consiliu, fără citarea părților, inexistența căii de atac a recursului la o instanță superioară, judecarea cererii de reexaminare de către magistrații aceleiași instanțe, faptul că nu sunt admise în dovedirea cererii toate mijloacele de probă reglementate de Codul de procedură civilă sunt de natură a aduce atingere dreptului la apărare, dreptului la un proces echitabil, dreptului la un recurs efectiv în fața unui tribunal imparțial, precum și principiului statului de drept.

Judecătoria Curtea de Argeș consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat este în acord cu Directiva 2003/8/CE și nu generează discriminări între cetățenii români și cetățenii celorlalte state membre ale Uniunii Europene care ar solicita asistență judiciară în fața instanțelor sau a altor autorități române, scopul urmărit fiind asigurarea efectivă a accesului la justiție a persoanelor vizate prin susținerea de către stat, din resurse financiare publice, a costurilor procedurilor judiciare.

Tribunalul Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar prevederilor

art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului, în punctul de vedere comunicat în Dosarul nr. 1.676 D/2010, apreciază că dispozițiile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 sunt constituționale, arătând că acestea constituie o garanție suplimentară a accesului efectiv la justiție, reprezentând transpunerea în dreptul intern a Directivei 2003/8/CE. În acest sens citează cele reținute în expunerea de motive la actul normativ criticat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, în ansamblul său, precum și ale art. 2 din acest act normativ, care au următorul conținut:

— Art. 2: „(1) *Prezenta ordonanță de urgență este aplicabilă în toate cazurile în care se solicită ajutor public judiciar în fața instanțelor judecătorești sau a altor autorități cu atribuții jurisdicționale române de către orice persoană fizică având domiciliul sau reședința obișnuită în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene.*

(2) *Pentru a determina dacă solicitantul are domiciliul pe teritoriul României se aplică legea română. În cazul în care solicitantul nu are domiciliul pe teritoriul României, pentru a se stabili dacă acesta are domiciliul pe teritoriul unui alt stat membru se aplică legea statului membru în cauză.*

(3) *Stabilirea domiciliului sau a reședinței obișnuite se determină în funcție de data depunerii cererii de ajutor public judiciar.*”

Autorul Nicolae Toteanu consideră că prevederile art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 4 alin. (2), art. 11 alin. (3), art. 20, art. 21 alin. (1) și (3) și ale art. 148 alin. (2) și (4).

Autorul Anica Nistor, prin mandatar Marin Frunză, consideră că prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 încalcă dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 11, 15, 16, 20, 21, 24, 53, 124, 126 și 148 din Constituție, prevederile art. 1, 6, 13, 14 și 17 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și dispozițiile Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008, Curtea constată că aceasta este motivată numai prin raportare la prevederile constituționale ale art. 4 alin. (2) referitor la interzicerea discriminării pe criterii de rasă, de naționalitate, de

origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială.

Curtea reține că actul normativ criticat se aplică în egală măsură atât persoanelor fizice care au domiciliul sau reședința obișnuită în România, cât și celor care au domiciliul sau reședința într-un alt stat membru al Uniunii Europene, fără a face distincție pe criterii de avere sau de cetățenie și, ca atare, critica autorului excepției nu poate fi reținută.

Pe de altă parte, Curtea observă că autorul este nemulțumit de modul de receptare în legislația internă a prevederilor Directivei 2003/8/CE a Consiliului din 27 ianuarie 2003 de îmbunătățire a accesului la justiție în litigiile transfrontaliere prin stabilirea unor norme minime comune privind asistența judiciară acordată în astfel de litigii. Aceste aspecte privesc însă procesul de legiferare, iar nu controlul de constituționalitate, Curtea neavând competența de a modifica legislația în sensul celor dorite de autor.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 în integralitatea sa, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.098 din 21 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 753 din 11 noiembrie 2010, a fost soluționată o excepție cu o motivare similară celei din prezenta cauză.

Cu acel prilej, Curtea a reținut, făcând referire la jurisprudența sa, că stabilirea unor limite și condiții privind acordarea ajutorului public judiciar a fost determinată de posibilitatea asigurării resurselor financiare publice necesare acordării ajutorului, de realizarea unei distribuii echitabile a ajutorului în formele prevăzute la art. 6 din ordonanța de urgență, de prevenirea exercitării abuzive a cererii de ajutor și a prejudicierii altor categorii de persoane fizice care ar fi în nevoie de susținere din partea statului și l-ar solicita, fără a se îngredi în acest mod accesul efectiv la justiție și exercițiul dreptului la un proces echitabil și fără a institui vreo discriminare pe criterii de avere.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la posibilitatea de a ataca încheierea prin care s-a soluționat cererea de ajutor public judiciar, Curtea constată că și aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 15 din actul normativ criticat, împotriva încheierii prin care se respinge cererea de acordare a ajutorului public judiciar cel interesat poate face „cerere de reexaminare, în termen de 5 zile de la data comunicării încheierii”, iar cererea de reexaminare se soluționează în camera de consiliu „de un alt complet”.

Soluția pronunțată cu acel prilej și argumentele pe care aceasta s-a bazat își mențin valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente de noutate, care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe.

Distinct de cele arătate, Curtea mai reține că judecarea cererii privind acordarea ajutorului public judiciar nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, astfel încât sunt justificate, din considerente de celeritate, judecarea în camera de consiliu, fără citarea părților, și inexistența căii de atac a recursului la o instanță superioară. Totodată, în soluționarea cererii nu este necesară administrarea tuturor mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură civilă, deoarece judecarea se face pe baza unor criterii obiective ce pot fi probate prin înscrisuri.

Faptul că judecarea cererii de reexaminare se face de către magistrații aceleiași instanțe nu este de natură să aducă atingere dreptului la un tribunal imparțial și dreptului la apărare. Prezumția de imparțialitate și independență a judecătorilor nu poate fi înlăturată prin faptul că aceștia lucrează la aceeași instanță ca și colegii lor care au soluționat fondul cererii. Pe de

altă parte, soluționarea cererii de reexaminare se face pe baza unor criterii obiective și presupune verificarea anumitor înscrisuri din care să rezulte starea materială a solicitantului și a familiei sale.

Referitor la judecarea cauzei de către completele aceleiași instanțe prin Decizia nr. 90 din 7 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 1 martie 2006, Curtea a reținut că această soluție legislativă nu relevă niciun fel de neconstituționalitate. Astfel, soluționarea aparține unor complete cu o compunere diferită, iar părțile beneficiază de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil și la soluționarea acestuia într-un termen rezonabil.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, precum și a ordonanței de urgență în ansamblul său, excepție ridicată de Nicolae Toteanu în dosarele nr. 343/216/2010 și nr. 410/216/2010 ale Judecătoriei Curtea de Argeș, și de Anica Nistor, prin mandatar cu procură Marin Frunză, în Dosarul nr. 1.447/121/2010 al Tribunalului Galați — Secția comercială, maritimă și fluvială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 martie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 457

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Gavril Bereș și alții, prin avocatul Cosmin Costea, în Dosarul nr. 6.297/55/2007 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.297/55/2007, **Tribunalul Arad — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997**, excepție ridicată de Gavril Bereș și alții, prin avocatul Cosmin Costea, într-o cauză civilă având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin aplicarea art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 se creează o diferență de tratament juridic între persoanele care au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate, de acest drept beneficiind doar foștii proprietari sau succesorii acestora, ale căror terenuri au fost preluate de către stat, fiind excluse alte categorii de persoane ce au formulat cereri de reconstituire a dreptului de proprietate.

Tribunalul Arad — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că egalitatea consacrată de art. 16 din Constituție nu pretinde uniformitate, ci presupune existența unui tratament egal pentru persoanele aflate în situații similare, precum și reglementarea unor măsuri sau soluții diferite pentru situații diferite.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile criticate sunt constituționale, întrucât acestea reprezintă opțiunea legiuitorului și nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi, aplicându-se în mod egal tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, prevederi care au următorul conținut: „*Terenurile proprietate de stat, administrate de institututele, centrele și stațiunile de cercetare, destinate cercetării și producerii de*

semințe, de material săditor din categorii biologice superioare și de animale de rasă, rămân în administrarea acestora, cu excepția terenurilor agricole preluate de la foștii proprietari și solicitate de persoanele îndreptățite la reconstituire. Terenurile din perimetrele stațiunilor, institutelor și centrelor de cercetare care fac obiectul retrocedării se vor delimita în sole compacte, începând de la marginea perimetrului, conform Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Șișești», cu modificările și completările ulterioare.»

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.

Examinând excepția de neconstituționalitate referitoare la trimiterea la Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” din cuprinsul textului de lege criticat, Curtea constată că în prezent organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare este reglementat prin Legea nr. 45/2009.

Curtea constată că suprafețele de teren asupra cărora se solicită reconstituirea dreptului de proprietate se află în proprietatea publică a statului și în administrarea Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor și a Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Bovinelor Arad.

În acest context, în jurisprudența sa, Curtea a statuat cu valoare de principiu că soluția de restituire a unor asemenea categorii de terenuri este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază exercitarea dreptului acestuia de a decide asupra modului de reparare a abuzurilor din legislația trecută cu privire la proprietatea funciară.

De asemenea, potrivit Legii nr. 45/2009, terenurile aparținând foștilor proprietari, dar indispensabile activității de cercetare-dezvoltare-inovare, colecțiile de material biologic, loturi demonstrative, suprafețe destinate producerii de sămânță și material de plantat din verigi superioare, testări tehnologice și terenurile pentru producerea furajelor necesare animalelor de experiență și producție, plantații cu rol în ameliorare, parcele amenajate special pentru experimentări multianuale rămân în administrarea unităților de profil. Reconstituirea dreptului de proprietate se face pe alte amplasamente dacă există teren la nivelul comisiilor locale sau persoanele îndreptățite sunt despăgubite prin echivalent, potrivit Legilor fondului funciar.

Curtea constată că textul de lege criticat nu reglementează vreun tratament juridic favorabil unei persoane juridice sau alteia, așa cum se arată în motivarea excepției de neconstituționalitate, ci se aplică în mod unitar tuturor subiectelor de drept destinate ale acestei norme juridice. Dacă, însă, în practică apare o situație discriminatorie, ca urmare a interpretării și aplicării legii la circumstanțele specifice cauzei deduse judecării, aceasta nu poate echivala, în niciun caz, cu neconstituționalitatea textului de lege criticat, ci constituie o problemă de competența instanțelor de judecată.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Gavril Bereș și alții, prin avocatul Cosmin Costea, în Dosarul nr. 6.297/55/2007 al Tribunalului Arad — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 458

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 și 3, art. 264 alin. 3 și 4 și art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 și 3, art. 264 alin. 3 și 4 și art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Monica Adina Codreanu în Dosarul nr. 3.647/208/2009 al Judecătoria Caransebeș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, deoarece autorul excepției solicită modificarea textului legal criticat în sensul eliminării obligativității pentru instanțe a dezlegării date problemelor de drept judecate cu prilejul judecării unui recurs în interesul legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.647/208/2009, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 197 alin. 2 și 3, art. 264 alin. 3 și 4 și art. 414² alin. 3 teza finală din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Monica Adina Codreanu în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale la fond.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 61 referitoare la *Rolul și structura Parlamentului* și art. 126 alin. (2) teza finală referitoare la prevederea numai prin lege a procedurii de judecată, deoarece în cauza dedusă judecării de drept comun rechizitoriul nu poartă mențiunea verificat sub aspectul legalității. Or, neregularitatea a fost invocată în fața instanței care a respins-o pe motiv că, în acord cu Decizia nr. 9 din 18 februarie 2008, pronunțată cu prilejul soluționării unui recurs în interesul legii, Înalta Curte de Casație și Justiție a apreciat că în speță este vorba de o nulitate relativă care se poate acoperi prin acordarea unui nou termen de judecată.

Prin urmare, caracterul obligatoriu al dezlegărilor date problemelor de drept judecate cu prilejul pronunțării unui recurs în interesul legii are drept consecință înfrângerea dispozițiilor constituționale potrivit cărora numai Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării. Se ajunge la situația ca o hotărâre judecătorească să modifice procedura de judecată, care, potrivit art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, este prevăzută numai de lege.

De asemenea, aplicarea prevederilor legale contestate în maniera descrisă de autor are, în opinia sa, drept urmare afectarea liberului acces la justiție și principiului neretroactivității legii. În consecință, justiția este înfăptuită nu în numele legii, ci

în numele deciziilor pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție cu prilejul soluționării recursurilor în interesul legii.

Judecătoria Caransebeș opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 197 alin. 2 și 3 cu denumirea marginală *Încălcări care atrag nulitatea*, art. 264 alin. 3 și 4 cu denumirea marginală *Actul de sesizare a instanței* și art. 414² alin. 3 teza finală cu denumirea marginală *Recursul în interesul legii* din Codul de procedură penală. După sesizarea Curții Constituționale prin încheierea din 7 iunie 2010, dispozițiile art. 414² alin. 3 teza finală din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. XVIII pct. 57 din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010. Astfel, soluția legislativă contestată de autor, potrivit căreia *„Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe”* a fost preluată de art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală, text introdus prin art. XVIII pct. 58 din Legea nr. 202/2010, iar Curtea Constituțională, potrivit jurisprudenței sale, urmează să se pronunțe cu privire la textul legal în vigoare. Prin urmare, dispozițiile legale criticate au următorul conținut:

— Art. 197 alin. 2 și 3: *„Dispozițiile relative la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată sunt prevăzute sub sancțiunea nulității. De asemenea, sunt prevăzute sub sancțiunea nulității și dispozițiile relative la participarea procurorului, prezența învinutului sau a inculpatului și asistarea acestora de către apărător, când sunt obligatorii, potrivit legii, precum și la efectuarea referatului de evaluare în cauzele cu infractori minori.*

Nulitatea prevăzută în alin. 2 nu poate fi înlăturată în niciun mod. Ea poate fi invocată în orice stare a procesului și se ia în considerare chiar din oficiu.”;

— Art. 264 alin. 3 și 4: *„Rechizitoriul este verificat sub aspectul legalității și temeiniciei de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel, iar când urmărirea este făcută de acesta, verificarea se face de procurorul ierarhic superior. Când urmărirea penală este efectuată de un procuror de la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, rechizitoriul este verificat de procurorul-șef de secție, iar când urmărirea penală este efectuată de acesta, verificarea se face de către procurorul general al acestui parchet. În cauzele cu arestați, verificarea se face de urgență și înainte de expirarea duratei arestării preventive.*

Dacă rechizitoriul nu a fost infirmat, procurorul ierarhic care a efectuat verificarea îl înaintează instanței competente, împreună cu dosarul cauzei și cu un număr necesar de copii de

pe rechizitoriul pentru a fi comunicate inculpaților aflați în stare de deținere.”;

— Art. 414⁵ alin. 4: *„Dezlegarea dată problemelor de drept judecate este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitoare la principiul neretroactivității legii cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 61 referitoare la *Rolul și structura Parlamentului* și art. 126 alin. (2) teza finală referitoare la prevederea numai prin lege a procedurii de judecată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 851 din 24 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 551 din 5 august 2010, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 264 alin. 3 și 4, art. 197 alin. 2 și 3 și art. 414² alin. 3 teza finală din Codul de procedură penală, statuând că instituția recursului în interesul legii este o cale extraordinară de atac, a cărei rațiune izvorăște din necesitatea de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii, și nu de a se reforma hotărârile judecătorești definitive. Tocmai de aceea dezlegarea dată problemelor de drept judecate este ex nunc obligatorie pentru instanțe.

O asemenea reglementare nu afectează cu nimic prevederile referitoare la accesul liber la justiție, având în vedere faptul că deciziile pronunțate ca urmare a formulării unui recurs în interesul legii sunt obligatorii pentru instanțele ierarhic inferioare, acestea urmând să țină seama de ele în judecarea cauzelor aflate pe rolul lor în modul prevăzut de lege.

Totodată, referitor la critica de neconstituționalitate față de art. 61 din Constituție, Curtea a constatat că aceasta nu poate fi reținută, întrucât scopul căii de atac a recursului în interesul legii nu este acela de creare a unor norme de drept, ci de interpretare și aplicare unitară a legii pe întreg teritoriul țării de către Înalta Curte de Casație și Justiție, care se pronunță exclusiv asupra chestiunilor de drept ce au primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești.

În ceea ce privește celelalte aspecte invocate de autor în susținerea excepției, respectiv cele referitoare la verificarea legalității și temeiniciei actului de inculpare și la incidența într-un caz ori altul a dispozițiilor ce reglementează încălcări care atrag nulitatea absolută ori relativă, Curtea constată că acestea au fost dezlegate de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr. 9 din 18 februarie 2008, prilej cu care a admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, urmând ca dispozițiile art. 264 alin. 3 din Codul de procedură penală să se interpreteze în sensul că rechizitoriul trebuie să conțină mențiunea „verificat sub aspectul legalității și temeiniciei”, iar lipsa mențiunii atrage neregularitatea actului de sesizare, în condițiile art. 300 alin. 2 din Codul de procedură penală, în sensul că ea poate fi înlăturată, după caz, fie de îndată, fie prin acordarea unui termen în acest scop. Însă, toate aceste critici vizează modul de aplicare și interpretare a dispozițiilor legale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziilor mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 197 alin. 2 și 3, art. 264 alin. 3 și 4 și art. 414⁵ alin. 4 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Monica Adina Codreanu în Dosarul nr. 3.647/208/2009 al Judecătoriei Caransebeș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 459

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 1 din Codul penal și art. 262 pct. 1 lit. a), art. 322 și art. 323 din Codul de procedură penală

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 1 din Codul penal și art. 262 pct. 1 lit. a), art. 322 și art. 323 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Capotă și Șerban Capotă în Dosarul nr. 659/85/2010 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece nu a fost motivată în acord cu exigențele art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 659/85/2010, **Tribunalul Sibiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 217 alin. 1 din Codul penal și art. 262**

pct. 1 lit. a), art. 322 și art. 323 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Capotă și Șerban Capotă în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale în care inculpații sunt cercetați pentru săvârșirea infracțiunilor de omor și distrugere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității pedepsei, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată, art. 53 alin. (1) referitoare la situațiile în care poate fi restrâns exercițiul unui drept sau al unei libertăți, art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției* și art. 136 alin. (5) referitoare la inviolabilitatea proprietății private.

Astfel, autorii sunt nemulțumiți că în cauza dedusă judecării de drept comun au fost trimiși în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 217 alin. 1 din Codul penal, în condițiile în care de la dosar lipsește plângerea prealabilă a persoanei vătămate.

Totodată, se mai arată că, după punerea în mișcare a acțiunii penale, inculpații nu au mai fost chemați de procuror pentru a li se prezenta materialul de urmărire penală.

Tribunalul Sibiu — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 217 alin. 1 din Codul penal — *Distrușgerea și art. 262 pct. 1 lit. a) cu denumirea marginală Începerea cercetării judecătorești și art. 323 cu denumirea marginală Ascultarea inculpatului* din Codul de procedură penală, care au următorul conținut:

— Art. 217 alin. 1 din Codul penal: „*Distrușgerea, degradarea ori aducerea în stare de neîntrebuințare a unui bun aparținând altuia sau împiedicarea luării măsurilor de conservare ori de salvare a unui astfel de bun, precum și înlăturarea măsurilor luate, se pedepsesc cu închisoare de la o lună la 3 ani sau cu amendă.*”;

— Art. 262 pct. 1 lit. a) din Codul de procedură penală: „*Dacă procurorul constată că au fost respectate dispozițiile legale care garantează aflarea adevărului, că urmărirea penală este completă, existând probele necesare și legal administrate, procedează, după caz, astfel:*

1. *când din materialul de urmărire penală rezultă că fapta există, că a fost săvârșită de învinuit sau de inculpat și că acesta răspunde penal:*

a) *dacă acțiunea penală nu a fost pusă în mișcare în cursul urmăririi penale, dă rechizitoriu prin care pune în mișcare acțiunea penală și dispune trimiterea în judecată;*”;

— Art. 322 din Codul de procedură penală: „*Președintele dispune ca greșierul să dea citire sau să facă o prezentare succintă a actului de sesizare a instanței, după care explică inculpatului în ce constă învinuirea ce i se aduce. Totodată, înștiințează pe inculpat cu privire la dreptul de a nu face nicio declarație, atrăgându-i atenția că ceea ce declară poate fi folosit și împotriva sa, precum și cu privire la dreptul de a pune întrebări coînculpților, celorlalte părți, martorilor, experților și de a da explicații în tot cursul cercetării judecătorești, când socotește că este necesar.*”;

— Art. 323 din Codul de procedură penală: „*Instanța procedează apoi la ascultarea inculpatului.*

Inculpatul este lăsat să arate tot ce știe despre fapta pentru care a fost trimis în judecată, apoi i se pot pune întrebări de către

președinte și în mod nemijlocit de ceilalți membri ai completului, de către procuror, de partea vătămată, de partea civilă, de partea responsabilă civilmente, de ceilalți inculpați și de apărătorul inculpatului a cărui ascultare se face.

Instanța poate respinge întrebările care nu sunt concludente și utile cauzei.

Inculpatul poate fi ascultat ori de câte ori este necesar.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție*, art. 23 alin. (12) referitoare la principiul legalității pedepsei, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată, art. 53 alin. (1) referitoare la situațiile în care poate fi restrâns exercițiul unui drept sau al unei libertăți, art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției* și art. 136 alin. (5) referitoare la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia nu sunt nemulțumiți de o eventuală contrarietate a dispozițiilor legale contestate cu prevederile Constituției, ci de modul lor de interpretare și aplicare. Împrejurarea că la dosar nu există plângerea prealabilă a persoanei vătămate, victimă a infracțiunii de distrugere, nu este de natură a atrage neconstituționalitatea dispozițiilor art. 217 alin. 1 din Codul penal. Acest aspect este unul de aplicare a legii, situație în care pot fi operabile sau nu prevederile art. 10 lit. f) din Codul de procedură penală potrivit cărora punerea în mișcare ori exercitarea acțiunii penale este împiedicată. De asemenea, lipsa de la dosar a dovezii ce atestă că inculpaților li s-a adus la cunoștință întregul material de urmărire penală privește tot un aspect de domeniul legii, care, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 24 din 23 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999, este obligatoriu. Nerespectarea sa poate fi însă censurată de instanța de judecată și nu poate fi convertită în vicii de neconstituționalitate.

Totodată, Curtea mai constată că motivarea autorilor nu respectă exigențele dispozițiilor art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Or, Curtea nu se poate substitui acestora în desprinderea unor critici de neconstituționalitate din critici de nelegalitate.

Pe cale de consecință, prezenta excepție urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 217 alin. 1 din Codul penal și art. 262 pct. 1 lit. a), art. 322 și art. 323 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Capotă și Șerban Capotă în Dosarul nr. 659/85/2010 al Tribunalului Sibiu — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 462

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, excepție ridicată de Vioara Agra Cheveresan și alții prin avocatul Cosmin Costea, în Dosarul nr. 12.326/55/2007 al Tribunalului Arad — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.326/55/2007, **Tribunalul Arad — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare**, excepție ridicată de Vioara Agra Cheveresan și alții prin avocatul Cosmin Costea, într-o cauză având ca obiect fond funciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că textele de lege criticate împiedică reconstituirea dreptului de proprietate prin crearea unui tratament juridic privilegiat în favoarea unor categorii de instituții, în detrimentul altor persoane. De asemenea, aceștia consideră că prevederile art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 aduc atingere principiului neretroactivității legii civile, în măsura în care se aplică inclusiv cererilor de reconstituire validate prin hotărâri ale comisiilor de fond funciar, adoptate anterior intrării în vigoare a legii.

Tribunalul Arad — Secția penală consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece legiuitorul este suveran să reglementeze, potrivit politicii sale legislative, tratamente juridice diferite pentru situații diferite. În ceea ce privește critica autorilor excepției privind înfrângerea principiului neretroactivității legii civile, instanța apreciază că aceasta nu reprezintă un aspect de neconstituționalitate, ci o problemă ce ține de aplicarea în timp a dispozițiilor legale de către instanță.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, și cele ale art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 30 martie 2009.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991:

„Terenurile proprietate de stat, administrate de institutele și stațiunile de cercetări științifice, agricole și silvice, destinate cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și a animalelor de rasă, precum și din administrarea Institutului pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor de Plante de Cultură și a centrelor sale teritoriale aparțin domeniului public și rămân în administrarea acestora. În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul, la propunerea Ministerului Agriculturii și Alimentației, va delimita suprafețele de teren strict necesare cercetării și producerii de semințe și material săditor din categorii biologice superioare și animalelor de rasă și pe cele destinate producției, din administrarea institutelor și stațiunilor de cercetare și producție agricolă.”;

— Art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009:

„Terenurile date în administrarea instituțiilor și unităților de cercetare-dezvoltare de drept public sunt inalienabile, insesizabile, imprescriptibile și nu pot fi scoase din proprietatea

publică și din administrarea unităților de cercetare-dezvoltare din agricultură și silvicultură decât prin lege, exceptând terenurile prevăzute la art. 6 alin. (3)."

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile și a celor ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate, statuând că acestea nu contravin normelor constituționale invocate. În acest sens, este Decizia nr. 197/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 14 aprilie 2011.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și art. 31 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, excepție ridicată de Vioara Agra Cheveresan și alții prin avocatul Cosmin Costea, în Dosarul nr. 12.326/55/2007 al Tribunalului Arad — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 463

din 12 aprilie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. 2 și art. 321 din Codul penal

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. 2 și art. 321 din Codul penal, excepție

Prin această decizie, Curtea a statuat că textele de lege care reglementează regimul juridic al acestor terenuri dispun pentru viitor, fiind conforme cu principiile neretroactivității legii civile și egalității în drepturi, dat fiind că aceste prevederi legale nu creează privilegii sau discriminări și nici inegalități în fața legii și a autorităților publice, ci se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută de ipoteza normei legale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

ridicată de Ion Palaghia în Dosarul nr. 5.206/256/2008 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acelu text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.206/256/2008, **Tribunalului Constanța — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 180 alin. 2 și art. 321 din Codul penal**, excepție ridicată de Ion Palaghia în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei cauze penale în apel, inculpatul în cauză fiind cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 180 alin. 2 și art. 321 alin. 1 din Codul penal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 180 alin. 2 din Codul penal încalcă dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției*, precum și ale art. 6 privind *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece atât legea penală, cât și cea contravențională apără valori fundamentale, cu deosebire că încadrarea faptei antisociale în una din cele două categorii este dată de importanța relației sociale protejate și de gradul concret de pericol. Or, de vreme ce nu există niciun fel de diferență între infracțiunea prevăzută de art. 180 alin. 2 din Codul penal și contravenția prevăzută de art. 2 pct. 1 din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și a liniștii publice, nu se justifică incriminarea penală a actelor de violență în funcție de numărul zilelor de îngrijiri medicale.

De asemenea, prevederile art. 321 din Codul penal contravin, în opinia autorului, dispozițiilor constituționale ale art. 30 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea libertății de exprimare, deoarece incriminarea unor astfel de acțiuni contrazice esența temeiului constituțional invocat. Totodată, afectează și art. 16 referitor la *Egalitatea în drepturi*, art. 124 alin. (1) și (2) referitor la unicitatea, egalitatea și imparțialitatea justiției înfăptuită numai în numele legii și art. 126 referitor la *Instanțele judecătorești*, deoarece fapta incriminată poate constitui atât infracțiune, cât și contravenție. Întrucât nu există însă criterii concrete de diferențiere a celor două fapte antisociale, autorul consideră că este posibilă o interpretare subiectivă și arbitrară a acestora de natură a prejudicia drepturile constituționale menționate anterior.

Tribunalul Constanța — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care face trimitere la jurisprudența în materie.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 180 alin. 2 — *Lovirea sau alte violențe* și art. 321 — *Ultrajul contra bunelor moravuri și tulburarea ordinii și liniștii publice* din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 180 alin. 2: „*Lovirea sau actele de violență care au pricinuit o vătămare ce necesită pentru vindecare îngrijiri medicale de cel mult 20 de zile se pedepsesc cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.*”

— Art. 321: „*Fapta persoanei care, în public, săvârșește acte sau gesturi, proferează cuvinte ori expresii, sau se dedă la orice alte manifestări prin care se aduce atingere bunelor moravuri sau se produce scandal public ori se tulbură, în alt mod, liniștea și ordinea publică, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani.*”

Dacă prin fapta prevăzută la alin. 1 s-au tulburat grav liniștea și ordinea publică, pedeapsa este închisoarea de la 2 la 7 ani.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 16 referitoare la *Egalitatea în drepturi*, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil, art. 24 referitoare la *Dreptul la apărare*, art. 30 alin. (1) referitoare la inviolabilitatea libertății de exprimare, art. 124 referitoare la *Înfăptuirea justiției* și art. 126 referitoare la *Instanțele judecătorești*, precum și ale art. 6 privind *Dreptul la un proces echitabil* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare. Astfel, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 1.433 din 4 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2011, Curtea Constituțională a statuat că o critică fundamentată pe compararea modului de incriminare în Codul penal a infracțiunii de lovire sau alte violențe și a infracțiunii de ultraj contra bunelor moravuri cu sancționarea contravențională a altor fapte antisociale este inadmisibilă, deoarece „examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea celui text cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele și raportarea concluziei ce ar rezulta din această comparație la dispoziții ori principii ale Constituției. Procedându-se altfel, s-ar ajunge inevitabil la concluzia că, deși fiecare dintre dispozițiile legale este constituțională, numai coexistența lor ar pune în discuție constituționalitatea uneia dintre ele.

Ipotetic, chiar dacă s-ar accepta această posibilitate, referitoare la identitatea de fapte între contravenție și infracțiune, Curtea constată că o eventuală eroare cu privire la dispozițiile ce ar putea fi incidente fondului poate fi cenzurată doar de instanța de judecată, controlul de contencios constituțional, în acord cu prevederile art. 124 alin. (1) și ale art. 126 alin. (1) din Constituție, neputând fi convertit într-un control judiciar chemat să înfăptuiască justiția. Curtea Constituțională nu face parte din autoritatea judecătorească, ci este unica autoritate de jurisdicție constituțională, care asigură, printre altele, pe calea excepției, controlul legilor sau ordonanțelor ori dispozițiilor dintr-o lege sau ordonanță în vigoare, care încalcă dispozițiile ori principiile Legii fundamentale, și nicidecum pe cele ale celorlalte acte normative.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. 2 și art. 321 din Codul penal, excepție ridicată de Ion Palaghia în Dosarul nr. 5.206/256/2008 al Tribunalului Constanța — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 aprilie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Afrodita Laura Tutunaru

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor —
Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puica Nicolae” al Județului Argeș
a unui imobil trecut în domeniul public al statului**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă darea în administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puica Nicolae” al Județului Argeș a unui imobil situat în orașul Costești, județul Argeș, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Local al Orașului Costești nr. 7 din 18 ianuarie 2011, în vederea funcționării operative a Detașamentului de Pompieri Costești.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Administrației și Internelor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.020 și 1.020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Ioan Dascălu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

DATELE DE IDENTIFICARE

a imobilului, proprietate publică a statului, care se dă în administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puica Nicolae” al Județului Argeș

Locul unde este situat imobilul	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului	Nr. MFP
Orașul Costești, Str. Mărgăritarului nr. 1, județul Argeș	Din administrarea Consiliului Local al Orașului Costești	În administrarea Ministerului Administrației și Internelor — Inspectoratul pentru Situații de Urgență „Cpt. Puica Nicolae” al Județului Argeș	Pavilion administrativ (C1) Suprafața construită = 251 m ² Suprafața desfășurată = 251 m ² Garaj (C2) Suprafața construită = 236 m ² Suprafața desfășurată = 236 m ² Clădire multifuncțională (C3) Suprafața construită = 111 m ² Suprafața desfășurată = 111 m ² Magazie materiale (C4) Suprafața construită = 106 m ² Suprafața desfășurată = 106 m ² Suprafața totală a terenului = 3.293 m ²	Se va atribui.

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006 și a Regulamentului privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, precum și procedura de numire în funcțiile de judecător și procuror, fără concurs, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 152/2006

Având în vedere dispozițiile art. 38 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 12, 33 și ale art. 106 lit. a) și d) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 134 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii hotărăște:

Art. I. — Regulamentul privind concursul de admitere și examenul de absolvire a Institutului Național al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 439/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 28 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 23, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Candidații susțin un interviu în fața comisiei de examinare din care fac parte un psiholog, un judecător, un procuror, un profesor universitar și un pedagog, desemnați de Consiliul Superior al Magistraturii, la propunerea Institutului Național al Magistraturii. Numărul comisiilor de interviu, ordinea acestora și componența nominală a fiecărei comisii vor fi

stabilite în funcție de numărul candidaților declarați admiși după proba eliminatorie. În situația în care se stabilesc mai multe comisii, componența nominală a fiecăreia dintre ele va fi stabilită prin tragere la sorți, în ziua desfășurării probei.”

2. La articolul 27, după alineatul (1) se introduc cinci noi alineate, alineatele (11)–(15), cu următorul cuprins:

„(11) În vederea verificării îndeplinirii condiției bune reputații, candidații admiși au obligația de a depune la tribunalele, respectiv la parchetele de pe lângă tribunalele în a căror circumscripție domiciliază, în termen de 10 zile de la data publicării rezultatelor finale ale concursului, următoarele documente:

a) curriculum vitae care să cuprindă datele de identificare, datele de stare civilă, datele cu privire la studiile absolvite și locurile de muncă anterioare;

b) caracterizarea de la ultimul loc de muncă sau, după caz, caracterizarea de la unitatea de învățământ absolvită, pentru candidații care nu au fost anterior încadrați în muncă, care să cuprindă inclusiv referiri la eventualele sancțiuni disciplinare sau administrative aplicate;

c) adevăruri eliberate de administrațiile financiare de la domiciliile avute în ultimii 3 ani anterior datei susținerii concursului, din care să rezulte, dacă este cazul, natura și tipul contravențiilor comise și sancțiunile contravenționale aplicate în această perioadă;

d) orice alte înscrisuri pe care le consideră relevante pentru verificarea îndeplinirii condiției bunei reputații.

(12) La expirarea termenului prevăzut la alin. (11), tribunalele, respectiv parchetele de pe lângă tribunalele în a căror circumscripție domiciliază candidații centralizează documentele depuse în vederea verificării îndeplinirii condiției bunei reputații și le transmit de îndată la Consiliul Superior al Magistraturii, unde sunt înregistrate la Direcția resurse umane și organizare — Biroul organizare concursuri.

(13) Direcția resurse umane și organizare — Biroul organizare concursuri solicită Inspectoratului General al Poliției Române comunicarea datelor rezultate din evidența operativă a organelor judiciare cu privire la candidații declarați admiși, Direcției Generale de Evidență a Persoanelor transmiterea informațiilor cu privire la domiciliile avute de candidați în ultimii 3 ani anterior datei susținerii testului-grilă și poate solicita, în măsura în care consideră necesar, relații și de la alte instituții.

(14) Direcția resurse umane și organizare — Biroul organizare concursuri verifică documentele prevăzute la alin. (11) și (13) și, atunci când este cazul, sesizările primite cu privire la candidații declarați admiși. În cazul persoanelor care au mai îndeplinit anterior funcția de judecător sau procuror, vor constitui obiect al verificării și datele cuprinse în dosarul profesional al acestora.

(15) Rezultatele verificării se consemnează în cuprinsul raportului referitor la îndeplinirea condițiilor de numire în funcția de judecător sau procuror, care se înaintează Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.”

3. La articolul 27, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Pentru stabilirea condiției bunei reputații sunt analizate faptele pentru care candidaților admiși li s-au aplicat sancțiuni contravenționale, amenzi administrative, inclusiv cele aplicate conform art. 91 raportat la art. 18¹ din Codul penal, sancțiuni disciplinare în alte profesii în ultimii 3 ani anterior datei susținerii testului-grilă, precum și faptele pentru care candidaților li s-au aplicat sancțiuni de drept penal.

(2²) La verificarea condiției bunei reputații sunt avute în vedere următoarele criterii: tipul și împrejurările de săvârșire a faptei, forma de vinovăție, tipul de sancțiune aplicată, conduita adoptată în timpul cercetării disciplinare sau a procesului judiciar, impactul asupra opiniei publice generat de fapta persoanei în cauză, precum și perioada de timp care a trecut de la aplicarea sancțiunii disciplinare, contravenționale, administrative sau de la rămânerea definitivă a condamnării.”

Art. II. — Regulamentul privind organizarea și desfășurarea concursului de admitere în magistratură, precum și procedura de numire în funcțiile de judecător și procuror, fără concurs, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al

Magistraturii nr. 152/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 14 martie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 22⁶, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Candidații admiși la proba scrisă vor fi verificați sub aspectul bunei reputații de către Biroul organizare concursuri din cadrul Direcției resurse umane și organizare a Consiliului Superior al Magistraturii, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi programați pentru a se prezenta la vizita medicală.”

2. La articolul 22⁶, după alineatul (1) se introduc cinci noi alineate, alineatele (1¹)—(1⁵), cu următorul cuprins:

„(1¹) În vederea verificării îndeplinirii condiției bunei reputații, candidații admiși au obligația de a depune la tribunalele, respectiv la parchetele de pe lângă tribunalele în a căror circumscripție domiciliază, în termen de 10 zile de la data publicării rezultatelor finale ale concursului, următoarele documente:

a) curriculum vitae care să cuprindă datele de identificare, datele de stare civilă, datele cu privire la studiile absolvite și locurile de muncă anterioare;

b) caracterizarea de la ultimul loc de muncă, care să cuprindă inclusiv referiri la eventualele sancțiuni disciplinare sau administrative aplicate;

c) adevăruri eliberate de administrațiile financiare de la domiciliile avute în ultimii 3 ani anterior datei susținerii testului-grilă, din care să rezulte, dacă este cazul, natura și tipul contravențiilor comise și sancțiunile contravenționale aplicate în această perioadă;

d) orice alte înscrisuri pe care le consideră relevante pentru verificarea îndeplinirii condiției bunei reputații.

(12) La expirarea termenului prevăzut la alin. (11), tribunalele, respectiv parchetele de pe lângă tribunalele în a căror circumscripție domiciliază candidații centralizează documentele depuse în vederea verificării îndeplinirii condiției bunei reputații și le transmit de îndată la Consiliul Superior al Magistraturii, unde sunt înregistrate la Direcția resurse umane și organizare — Biroul organizare concursuri.

(13) Direcția resurse umane și organizare — Biroul organizare concursuri solicită Inspectoratului General al Poliției Române comunicarea datelor rezultate din evidența operativă a organelor judiciare cu privire la candidații declarați admiși, Direcției Generale de Evidență a Persoanelor transmiterea informațiilor cu privire la domiciliile avute de candidați în ultimii 3 ani anterior datei susținerii testului-grilă și poate solicita, în măsura în care consideră necesar, relații și de la alte instituții.

(14) Direcția resurse umane și organizare — Biroul organizare concursuri verifică documentele prevăzute la alin. (11) și (13) și, atunci când este cazul, sesizările primite cu privire la candidații declarați admiși. În cazul persoanelor care au mai îndeplinit anterior funcția de judecător sau procuror, va constitui obiect al verificării și datele cuprinse în dosarul profesional al acestora.

(15) Rezultatele verificării se consemnează în cuprinsul raportului referitor la îndeplinirea condițiilor de numire în funcția de judecător sau procuror, care se înaintează secției corespunzătoare a Consiliului Superior al Magistraturii.”

3. La articolul 22⁶, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Pentru stabilirea condiției bunei reputații sunt analizate faptele pentru care candidaților admiși li s-au aplicat sancțiuni contravenționale, amenzi administrative, inclusiv cele aplicate conform art. 91 raportat la art. 18¹ din Codul penal, sancțiuni disciplinare în alte profesii în ultimii 3 ani anteriori datei desfășurării testului-grilă, precum și faptele pentru care candidaților li s-au aplicat sancțiuni de drept penal.

(4) La verificarea condiției bunei reputații sunt avute în vedere următoarele criterii: tipul și împrejurările de săvârșire a faptei, forma de vinovăție, tipul de sancțiune aplicată, conduita adoptată în timpul cercetării disciplinare sau a

procesului judiciar, impactul asupra opiniei publice generat de fapta persoanei în cauză, precum și perioada de timp care a trecut de la aplicarea sancțiunii disciplinare, contravenționale, administrative sau de la rămânerea definitivă a condamnării.”

Art. III. — La data publicării în Monitorul Oficial a prezentei hotărâri își încetează efectele Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 886/2008 privind procedura de verificare a îndeplinirii condiției bunei reputații de către candidații declarați admiși la concursul de admitere la Institutul Național al Magistraturii și la concursul de admitere în magistratură.*)

Art. IV. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Nicolae Horațius Dumbravă**

București, 6 iunie 2011.
Nr. 381.

*) Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 886/2008 este publicată pe site-ul Consiliului Superior al Magistraturii.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

